

poštenih davkoplačilcev. To so v resnici žalostne razmere in skrajni čas je, odpravljati jih ali jih vsaj zabraniti, predno se udomačijo po deželi.

Pomoči se vé, da je po takem v tem treba, toda druge, zdatnije pomoči, ali mi je ne vemo, dokler se ne vrne država, cela in z vsem, kar ima in dela, na krščanska tla. Dokler pa ne bo tega, krpa se na-njej to, kar že več ne drži šiva.

Slov. šolsko društvo.

Vodstvo družbe ss. Cirila in Metoda v Ljubljani je imelo dne 5. avgusta 1886 ob 3. uri popoldne svojo 2. sejo. Navzočni vsi odborniki razven jednega v toplicah bivajočega.

Vsled sklepa odborovega v 1. seji izvršili so dotični gospodje svoj nalog. G. Iv. Hribar prečita oklic do slovenskega občinstva, g. Svetec navod in pouk za ustanavljanje podružnic. G. Vrhovnik je po tajništvu že izročil popularen spis o družbi ss. Cirila in Metoda. Vse to se bo po primerni poti v več tisoč izvodih spravilo mej naše ljudstvo.

Tajnik prečita zadnji zapisnik in tekoče poslovanje. — Dr. Vošnjak poroča o doposlanih novcih (gl. „Narod“ št. 177. „Slovenec“ 6. avg.)

Odbor sklene ustanoviti „otroško zabavišče“ v važnem mestu na Slov. Štajerskem ter privoli za to potrebno svoto.

Neki odbornik se pooblasti, da par nabiralnic preskrbi za jeden kraj na Štajerskem, ki se je za to oglasil.

Odbor sklene podružnicam poslati oklic, naj z veseliciami ali predavanji skušajo množiti prihodke, ker brez izdatnih dohodkov bi družba ne dosegla svojega namena.

Vsem podružnicam razposlala se bo tiskovina, na kateri vodstvu naznanijo svoje oficijalno ime (kakor so si ga v pravilih izvolile) stalno načelništvo, število udov itd. S tem se jim bo ob jednem olajšalo uradovanje in se bo omogočila točna registratura vseh podružnic. Nekaj podružnic dozda niti ni redno prijavljenih glavnemu vodstvu.

Kakor hitro dospejo odgovori vsled zadnjega odborovega sklepa poprašenih podružnic, skliče se prihodnja seja, vsekako že koncem tega meseca. Takrat se bo definitivno sklenilo o njih zadevah, osobito o predlogu Tržaške podružnice, ki je ravno kar dospel in zelo razveseliven.

Ustanovitev dveh podružnic, v Podgradu v Istri, ki se je konstituvala 2. avg., in v Šempasu na Goriškem, ki se ustanovi 8. avg., vodstvo radostno vzame na znanje, želeč, da jih rodoljubi tudi po drugod hitro snujó, kjer se le vsaj 20 letnih članov zglesi.

Še jedenkrat opozarjamo, da naj podruž-

nice dopisujejo pod naslovom: „Vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda v Ljubljani.“

Odbor uljudno prosi vse slovenske časopise, naj bi blagovoljno sprejemali poročila o tej vseslovenski družbi kar iz naših dnevnikov, da se prihranijo troški in preobilna pisarenja na vse strani.

Gospodarske stvari.

Kedaj naj se žrebeta odstavlja.

Koncem avgusta je navadno čas, da se začnejo žrebeta od kobil odstavlja. Razumno je, da se pri tem ne da določiti den, ampak da je gledati na starost in razvitje žrebeta ter na stan kobile. Dalje, kakor 4—5 mesecev naj se žrebeta ne pušajo pri kobilah. Pozneje namreč bila bi žrebeta materam preveč nadležna. Kobile so tudi v tem času pogosto zopet že breje in morajo razun 4—5 mesecev starega žrebeta še tudi rediti sad, ki ga v sebi imajo, sad, kateri čem stareji je, tem več soka materi odtegne. Zdaj mora kobilica pa še prav težko delati, tako da se njene moči na treh straneh dokaj rabijo, in da se zamorejo le z obilnim in dobrim krmljenjem nadomeščati. Žrebe se pa v tem času že ležje odvadi matere, ter se zamore z drugo hrano prav dobro rediti.

Dalje, kakor 5 mesecev sme žrebe sesati le v tem slučaju, ako je slabo zraščeno, ako je morebiti zavoljo bolehnosti v razvitju zaostalo, kakor tudi, ako je kobilica dobro rejena ter se obilno krmi.

Odstaviti pa se zamore na dvojin način: polagoma in mahoma. Na enkrat odstavi žrebe, stane gotovo menj truda, pa je nevarnejše. Žrebe se na enkrat loči od matere; in zdaj se živailima toži drugi po drugi. To razodevate z vednim razgetanjem, letanjem in tudi s tem, da jima ni mar za jed. Nekaj dni moraš na živali dobro paziti, drugače ti znajo pobegniti, kajti tu se ne zmenijo za nobeno ograjo, ter so slepe za vsako nevarnost.

Pri kobilah, katere so se gonile, pa niso breje, ima ovo hrepenenje po žrebetu nekaj do brega na sebi. Ker ji jed ne diši, se ji tudi toliko mleka ne zadeluje, to pa jo varuje, da se ji mleko ne zapeka, ali da se ji vime ne uneme kar bi hude posledke imelo. — Paziti je torej na vime; če je to napeto in polno mleka, mora se izmolsti. Kobilica naj se malo krmi in sicer z zelenjavo, pa ne z deteljo, naj se ji daje vsak den enkrat soli lizati, dokler nevarnost ne mine. — Pri brejih kobilah ni te nevarnosti. Pri teh se mleka itak manj zadeluje in potem služijo pomnoženi soki v hrano in rast sadu, ki ga ima žival v sebi.

Še slabše se godi žrebetom. Ker po materi žalujejo in jim ne diši jesti, zato shudijo. Na

to jih še pa ženejo pogosto v dalnje kraje, da pridejo v celo ptuje razmere, vse to jim je lahko vzrok mnogoterih bolezni, posebno smolike, katera je nadaljnemu razvitju in življenju živali toliko škodljiva.

Bolj bi torej kazalo žrebeta polagoma odstavljati, akoravno je to težavneje. Žrebe se dene v drug hlev, ter se spušča k materi le 2 ali 3krat na den. Med tem pa dobiva hrano, katero najrajši ima: phani oves, kratko, sladko, dišeče seno, dobi lizati soli. To pripuščanje k materi je vedno redkeje in preneha sčasom popolnoma. Mleko kobili polagoma useha, nevarnost za njo in za žrebe se manjša in drugo se drugega po časi odvadi.

Žal, da to počasno odstavljenje pogosto ni mogoče, ker se večina žrebet ne vzreja od lastnikov kobil, nego se žrebeta prodajo in kar na enkrat odpeljuje. Izjema bi se tu lahko storila, ko bi se prodajalec in kupec žrebeta pogodila, kako dolgo da naj še ostane žrebe pri kobili; tako se naj navadno ravna v naših krajih. — Pa tudi v tem slučaju se da težko izvršiti počasno odstavljenje, ker se lastnik kobile navadno ne briga več toliko za žrebe.

Sejmovi. Dne 23. avgusta na Pilštanju. Dne 24. avgusta v Arvežu, pri sv. Križu na Murskem polju, v Cmureku, v Središču, v Rogacu, v Slov. Bistrici in v Velenju. Dne 26. avgusta na Ljubnem v Savinjski dol., in na Bregu pri Ptuj.

Dopisi.

Od sv. Jurija na Ščavnici. (Volilni shod.) Znad gostilne g. Vaupotiča plapolale se velike zastave, cesarski dve in slovenska, strelba zadoni, ko naš kandidat za državni zbor, kanonik dr. Lavoslav Gregorec se bližava od farovža. Spremljajo ga preč. g. dekan Simonič, čč. gg. kaplana domača in g. Jož. Kukovec, deželni poslanec; pozneje prišli še so č. g. župnik Lorenčič, njihov brat č. g. A. Lorenčič, č. g. Davorin Kralj pa s svojimi izvrstnimi pevci od sv. Antona; ljudstva bilo je veliko zbranega. Izvoli se g. Jarnej Košar, kmet v Jamni za predsednika, ki navzoče v gladkejši slovensčini pozdravi. Prvič da besedo g. Kukovec, da poroča o svojem delovanju v deželnem zboru štajarskem. Pravi, da Slovenci v Gradcu ne najdemo pravice, ker ondi so zopet liberalci v večini. Ti so vedni sovražniki Slovincem, kar so zlasti zadnjič pokazali, ko so slovenskim šolam sklenoli vrinoti še hujšega ponemčurjenja, kakor se itak vrši. Govornik se je temu na vso moč upiral in zahteval narodnih šol. Nemci so sicer pri svojem nasilstvu ostali, pa slovenski poslanci so storili svojo dolžnost. G. poslanec omenja, kako je on l. 1877 tirjal sloven-

skih beril, sedaj jih imamo četvero. Škoda po toči storjena se je za ljutomerski in gornjeradgonski okraj z odpisovanjem davka popravljala, čeravno še dotična postava ni sklenena. Poslanec je to sam priboril; brigal se je tudi za podpore konjerejstvu; posrečilo se mu je tudi za popravljanje Mure niže od Radgone nekaj dosegni. Železnico od Maribora nad sv. Lenart, sv. Jurija v Ljutomer uže merijo, poslanec bode podjetje vsestranski podpiral. (Dobro, živio-klici in pesem: živi, živi Duh slovenski.)

Zatem razlaga kandidat dr. Lav. Gregorec svoj program. Zbrani so ga pazno poslušali in odobravljali, kako on namerava kmet-skemu stanu pomagati iz kremljev razsajajočega kapitala, narodu slovenskemu priboriti djansko obveljavo enakopravnosti ter Avstriji braniti nezavisnost in celokupnost. (Burni živio-klici, pesem: Slovenec sem.)

G. J. Zupanec, kmet iz Brkovec, navaja več postav in naredeb, ki so za kmetški stan slabe ter pravi, kako so mu kandidat iz srca govorili in besede iz ust jemali. Zato se strinja z njihovim programom. G. predsednik prebere dopis g. Božiča od Male nedelje, kjer pravi, da so tamošnji volilci z veseljem izvedeli kandidaturu bivšega 10letnega urednika „Slov. Gospodarja“ ter ga bodo jednoglasno volili.

Zatem priporoča še poslanec Kukovec ovo kandidaturu v živahnej besedi, na kar zbrani kanonika dr. Gregoreca s trikratnim živio klicanjem pozdravijo kot svojega bodočega zagovornika v državnem zboru.

Predsednik izreče zahvalo poslancu Kukovecu za požrtvovalno delovanje za blagor ljudstva, priporoča jednoglasno izvolitev dr. Gregoreca in sklone sijajni ta shod s trikratnim živio na svitlega cesarja.

Iz Bosne. (K a t. dijaško semenišče.) Dijaško duhovno semenišče v Travniku v Bosni, naprava velikega pomena za bodoči razvitek krščansko-katoliškega cerkvenega življenja v tej zemlji, je storilo letos znamenit napredek. Dozidala se je namreč zala nova cerkvice na čast svetemu Alojziju, izbranemu varuhu in priprošnjiku semenišča, in l. dan meseca julija jo je presvetli nadškof in metropolit dr. Josip Stadler slovesno posvetil. Videlo se je, da je svečanost, pri kateri je bilo navzočih do dvajset duhovnov, blago in spodbudljivo se prijemala src katoliškega naroda in zlasti gojencev semenišča, ki so sicer sami tudi v nje povzdigo pripomogli s čednim in skladnim petjem. Možnarji so slovesnost daleč na okrog oznanjevali, pogrešalo se je le zvonjenje, ker zvonov še nimajo. In trikrat koj v prvem mesecu je žadela cerkvice čast, da se je obhajala v njej slovesna služba Božja: na sam dan posvečenja; potem koj drugi dan, ki je bil petek po osmini Telo-vega, torej svetkovinec presvetega Srca Jezu.